

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M.P.**
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem sídlem 184 00
Praha 8 – Dolní Chabry, Ledčická 649/15

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2018 č. j. MSK 144973/2018, o
přestupcích

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 13. 8. 2018 č. j. SMO/439216/18/DSC/Sad o přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno.
2. Žalobce namítal, že měření rychlosti bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze. V průběhu správního řízení navrhl provést důkaz návodem k obsluze a předložil rovněž vyjádření Českého metrologického institutu. Důkaz návod k obsluze měl prokázat, že byla naměřena jiná než skutečná rychlost jeho vozidla. Vyhodnocení záznamů ze zařízení RAMER 10C není podepsáno osobou, která je vypracovala. Není rovněž ani podložena erudovanost osoby, která dokument zpracovala. Namítal rovněž, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s jeho námitkami a důkazními návrhy. Uvedl také, že mu na místě nebyla dána možnost vyjádřit se, nebyl proveden výslech druhého policisty, přičemž tento důkaz navrhl. Výslech druhého policisty rozhodně nebyl nadbytečný. Jeho výslech se měl týkat postupu při ustavení vozidla policistů. Argumentace žalovaného, že bylo měřeno v souladu s návodem k obsluze, je dle žalobce nedostatečná. Žalobce rovněž poukázal na to, že v doplnění odvolání namítal, že k měření došlo v zatáčce, a tedy v rozporu s návodem k obsluze. Nelze tedy garantovat, že naměřená rychlost je správná. Namítal také, že nebyla provedena jeho osobní prohlídka a tak nemohlo být postaveno najisto, že u sebe neměl řidičský průkaz. Poukázal na fakt, že ačkoliv byl vyzván k předložení dokladů potřebných pro řízení motorového vozidla, tím, že byl ve stresu, si nevzpomněl na to, že má předložit i řidičský průkaz, který však měl u sebe. Namítal také, že oznámení přestupku mu nebylo poskytnuto k prostudování a k vyjádření se. Nepřezkoumatelný je i postup žalovaného, který odečetl od naměřené rychlosti jistou odchylku. Neodůvodnil přitom, z čeho a jak legitimitu takového postupu dovozuje. Řádně není odůvodněna správními orgány ani sankce, správní orgán neuvedl, jaký vliv mělo to které kritérium, k němuž přihlédl, na výši sankce.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Námitka žalobce, že měření rychlosti bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze, byla vyvrácena listinným důkazem, a to vyhodnocením záznamu ze zařízení RAMER, který provedl žalovaný v odvolacím řízení, přičemž žalobce se k tomuto podkladu nijak nevyjádřil, ačkoliv byl k tomu vyzván. Vyjádření ČMI ze dne 14. 8. 2018, které bylo přílohou doplnění odvolání, ani vyjádření ČMI ze dne 14. 12. 2017, které je přílohou žaloby, nijak nevyvrací skutečnosti z tohoto důkazu zjištěné, tedy že rychlost vozidla byla změřena správně. Výslech druhého policisty je nadbytečný. Vyjádření Autorizovaného metrologického střediska ze dne 24. 4. 2015, které je přílohou žaloby, nijak nezpochybňuje závěry vyplývající z vyhodnocení záznamu ze zařízení RAMER. Ze skutečnosti, že žalobce řidičský průkaz nepředložil, vyplývá, že jej neměl u sebe, účelovost námítky žalobce je zřejmá. Tvzení, že měření rychlosti proběhlo v zatáčce, je vyvráceno důkazem vyhodnocení záznamu ze zařízení RAMER. K žalobě přiložená kopie e-mailu Ing. V. L., vedoucího AMS Ramet a. s. k měření „v zatáčce“, se týká zcela jiného místa, než ve kterém překročil žalobce rychlost. Odečtením odchylky nemohl být žalobce nijak krácen na právech, neboť jde o korekci v jeho prospěch. Přihlédnutí ke konkrétní velikosti naměřené rychlosti není dvojím přičítáním téže

okolnosti. Navýšení sankce mírně nad dolní hranici je odůvodněno již tím, že žalobce byl uznán vinným dvěma přestupky současně.

4. Za souhlasu účastníků řízení soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.
5. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 23. 4. 2018 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 23. 4. 2018 v 9:46:36 hodin žalobce jako řidič motorového vozidla Škoda Superb, RZ X v Ostravě – Kunčickách, na ulici Frýdecká poblíž ulice Listopadová, překročil nejvyšší povolenou rychlost, která je stanovena na 50 km/h. Silničním radarovým rychloměrem RAMER 10 byla naměřena rychlost 89 km/h, po odečtení odchylky 86 km/h. Výstupem z měřicího zařízení je snímek s číslem 2529, VV 258407. Řidič porušil § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. Řidič na místě nepředložil řidičský průkaz, čímž porušil § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu. Řidič je podezřelý ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Řidič odmítl oznámení přestupku podepsat s tím, že „to právníci vyřídí“. Součástí spisu je rovněž úřední záznam policistů ze dne 23. 4. 2018, v němž se konstatuje, že 23. 4. 2018 prováděli policisté kontrolu dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci na ulici Frýdecká (u ulice Listopadová) směr jízdy k ulici Škrobálková. V 9.46 hodin byl radarovým zařízením změřen a následně předepsaným způsobem zastaven osobní automobil tovární značky Škoda Superb, RZ X, který v obci, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, jel rychlostí 89 km/h. Po odečtení tolerance ± 3 km/h stanovené výrobcem, byla rychlost jízdy 86 km/h. Vozidlo předepsaným způsobem zastavil a řidiče vyzval k předložení dokladů potřebných k řízení a provozu motorového vozidla policista pprap. A. Š. Řidič předložil pouze osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu a uvedl, že peněženku s doklady nechal doma. Bylo mu sděleno, že bude sepsáno oznámení přestupku, načež řidič reagoval slovy, že stejně nic nepodepíše „protože to za něj vezmou právníci, kteří to vždy řešili“. Měření rychlosti bylo provedeno přístrojem RAMER 10C, č. snímku 2529, čas změření 9:46:36 hodin. Řidič porušil § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., a je podezřelý ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. Dále řidič tím, že nepředložil řidičský průkaz, porušil § 6 odst. 7 písm. a) a je podezřelý ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb.
7. Součástí spisu je Záznam o přestupku s fotografickou dokumentací vozidla Škoda, RZ X, která byla pořízena měřičem rychlosti RAMER 10C, s naměřenou rychlostí 89 km/h v čase 9:46:36 dne 23. 4. 2018 na ulici Frýdecká u ulice Listopadová, výrobní číslo rychloměru 15/0234. Rychlost byla měřena v místě, kde je obecnou úpravou dovolena nejvyšší rychlost jízdy vozidel 50 km/h. Rychloměr byl obsluhován pprap. Š. Číslo snímku měřiče 2529. Součástí spisu je dále ověřovací list č. 235/17 Autorizovaného metrologického střediska Ramet a.s. ze dne 24. 11. 2017 s platností do 23. 11. 2018, výrobní číslo měřidla RAMER 10C 15/0234. Spis dále obsahuje osvědčení policisty A.Š., který

prováděl měření, k obsluze měřicího zařízení RAMER 10C. Ve spise je rovněž výpis z evidenční karty řidiče.

8. Z protokolu o ústním jednání ze dne 17. 7. 2018 vyplývá, že správní orgán provedl důkaz listinami a dalšími podklady založenými ve spise shora citovanými a dále provedl důkaz výsledkem svědka policisty pprap. A. Š. Policista po poučení podle § 55 správního řádu jako svědek uvedl, že daného dne prováděl měření rychlosti na ulici Frýdecká u ulice Listopadová, ve směru jízdy k ulici Škrobálkova v blízkosti křižovatky a přechodů pro chodce. V místě je nejvyšší dovolená rychlost jízdy 50 km/h. Žalobce překročil rychlost o 20 až 30 km/h. Řidič byl pak zastaven na vhodném místě. Neměl u sebe řidičský průkaz. Řidiči bylo sděleno, že jeho vozidlo bylo zastaveno z důvodu překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy. Vzhledem k tomu, že také nepředložil řidičský průkaz, budou oba přestupky oznámeny správnímu orgánu. Na to řidič reagoval tvrzením, že s ničím nesouhlasí, právníci to za něj vyřeší, oznámení přestupku svědek řidiči přečetl. Žalobce se odmítl k přestupku vyjádřit a oznámení přestupku nepodepsal. Druhým policistou byl prap. V. V. Svědek dále uvedl, že pokud seděl ve vozidle policistů jako spolujezdec, pak rychloměr nastavoval a prováděl jeho obsluhu on sám. Na konkrétní případ si již nepamatuje. Odkázal na snímek z měřiče, na němž je uvedeno, kdo prováděl měření.
9. Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 13. 8. 2018 č. j. SMO/439216/18/DSČ/Sad byl žalobce uznán vinným tím, že dne 23. 4. 2018 v 9.46 hodin v Ostravě – Kunčickách, na ulici Frýdecká, poblíž ulice Listopadová, ve směru jízdy k ulici Škrobálkova, řídil motorové vozidlo tovární značky Škoda, RZ X, přičemž v místě, kde je obecnou úpravou dovolena nejvyšší rychlost jízdy vozidel v obci 50 km/h, byla vozidlu silničním radarovým rychloměrem RAMER 10C (výrobní číslo 15/0234), po odečtení přípustné odchylky přesnosti měřicího zařízení ± 3 km/h stanovené výrobcem, naměřená rychlost jízdy 86 km/h, čímž při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci nejméně o 36 km/h. Tímto jednáním žalobce z nedbalosti porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Zároveň žalobce při této jízdě neměl u sebe řidičský průkaz. Tímto jednáním z nedbalosti porušil § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu v částce 3 000 Kč a dále povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání. V průběhu odvolacího řízení žalovaný spisové podklady doplnil o Pomůcku pro vyhodnocení měření a usnesením ze dne 25. 9. 2018 vyzval žalobce k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí, k čemuž mu stanovil lhůtu 5 pracovních dnů od doručení usnesení. Na tuto výzvu žalobce nereagoval a ve stanovené lhůtě se nevyjádřil.
10. Podle ust. § 3 správního řádu zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2.
11. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více.

Shodu s prvopisem potvrzuje

12. Krajský soud předně konstatuje, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně jeden celek.
13. Co se týče přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci zákonem o silničním provozu stanovené na 50 km/h, krajský soud neshledává důvodnými námitky žalobce proti měření rychlosti. Dle názoru soudu shromážděné důkazy zcela jasně prokazují skutkový děj a bez důvodných pochybností z nich vyplývá závěr o tom o spáchání přestupku žalovaným. Ve správním spisu je založeno oznámení o přestupku sepsané na místě při silniční kontrole, fotografie z měřicího zařízení a kopie ověřovacího listu předmětného měřicího zařízení vystaveného autorizovaným metrologickým střediskem. Ve správním spisu se nachází i osvědčení prokazující, že policista pprap. Š., který prováděl obsluhu měřicího zařízení, byl oprávněn k jeho ovládání. Nelze přehlédnout ani to, že žalobce po zastavení hlídkou Policie ČR nezpochybňoval ani překročení maximální dovolené rychlosti, ani správnost provedeného měření. Předmětný silniční radarový rychloměr RAMER 10C byl ověřen metrologickým ústavem v souladu se zákonem o metrologii, z čehož plyne závěr, že měřicí zařízení bylo schopné správně změřit rychlost vozidla. Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 9/2013-35). Pro prokázání nejvyšší dovolené rychlosti je zcela dostačující, pokud spisový materiál obsahuje oznámení přestupku policie, záznam z měřicího zařízení a platný ověřovací list k měřicímu zařízení. Rozhodujícím důkazem o spáchání přestupku žalobcem byl snímek pořízený rychloměrem, který obsahuje zcela zřetelnou fotografii zadní části motorového vozidla a fotografii detailů registrační značky vozidla, jakož i naměřenou rychlost a další údaje. Krajský soud považuje za účelové tvrzení žalobce o měření rychlosti v zatáčce, nic takového z obsahu správního spisu neplyne. Záznam o přestupku uvedené účelové tvrzení žalobce o měření rychlosti v zatáčce přímo vyvrací. Krajský soud v daných souvislostech odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 40/2017-32, který detailně popisuje průběh měření předmětným měřičem RAMER 10C. Krajský soud dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 83/2013-60, v němž Nejvyšší správní soud kromě jiného uvedl, že „pokud byla rychlost vozidla stěžovatele rychloměrem zaznamenána, metoda měření musela být v souladu s manuálem k obsluze“. Co se týče důkazní relevance a použitelnosti Pomůcky pro vyhodnocení měření, krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 93/2015-41, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že „Nejvyššímu správnímu soudu je známo, že za účelem verifikace správnosti měření rychlosti byla výrobcem silničních radarových měřičů RAMER (včetně typu RAMER 10, AD9, užitého v nyní posuzované věci) vydána pomůcka v podobě šablon, resp. mříže, jež jsou součástí návodu k jejich užití. Přiložením této pomůcky na fotografii měřeného vozidla pořízenou rychloměrem (ve standardním rozměru, odpovídajícím formuláři záznamu o přestupku), lze velmi jednoduchým způsobem ověřit, zda byl dodržen předepsaný postup“. Záznam o přestupku je listinným důkazem o překročení rychlosti žalobcem ve smyslu § 53 a násl. správního řádu. Za důkaz označil záznam o přestupku při překročení rychlosti i Nejvyšší správní soud např. v rozsudku č. j. 9 As 76/2010-96, podle něhož stěžejním důkazem o spáchání přestupku je fotografický snímek z radaru, se kterým nebylo možno jakkoli manipulovat, tedy jednoznačně vykazuje, že stěžovatel v daný okamžik na daném místě překročil zákonem povolenou rychlost, konec citace. Úřední záznam byl pak v posuzované věci pouze podkladem doplňujícím informace o tom, v jaké obci a kdy k měření došlo. Z výše uvedeného je zcela

zjevné, že provedené měření bylo správné. Za popsaného stavu byly další důkazy, a to výsledkem druhého policisty, vyjádřením Českého metrologického institutu, vyjádřením Autorizovaného metrologického střediska ze dne 24. 4. 2015, stejně tak i důkaz návodem k obsluze důkazy nadbytečnými. Nadbytečnost dalších důkazů odůvodnily i správní orgány. Správní orgán tak učinil na straně 5 a 6 rozhodnutí, žalovaný pak na straně 9 napadeného rozhodnutí.

14. Podle ust. § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu, řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz.
15. Co se týče dalšího přestupkového jednání žalobce spočívajícího v tom, že na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz, soud zastává názor, že v průběhu správního řízení bylo zcela jednoznačně prokázáno, že výše uvedenou povinnost žalobce porušil, neboť policistům řidičský průkaz nepředložil. Z výpovědi svědka A.Š. bylo zjištěno, že svědek žalobci sdělil, že vzhledem k tomu, že nepředložil řidičský průkaz, budou oba dva přestupky oznámeny správnímu orgánu, na což žalobce reagoval prohlášením, že by stejně nic nepodepsal, s ničím nesouhlasí a právníci to za něj vyřeší. Poté svědek vypsál oznámení přestupku, žalobci jej přečetl a žalobce se odmítl písemně vyjádřit a oznámení odmítl podepsat. Ve shodě s žalovaným také soud zastává názor, že žalobce byl prokazatelně seznámen s tím, že je mu dáváno za vinu, že neměl při řízení u sebe řidičský průkaz. Argumentace žalobce, že nebyla provedena jeho osobní prohlídka, nemá žádný zákonný podklad. Výpověď svědka rovněž vyvrací žalobní námitku žalobce, že mu nebyla dána možnost na místě se vyjádřit.
16. Z rozhodnutí správních orgánů je zjevné, že se při stanovení výše sankce řídily hledisky uvedenými v § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Správní orgán I. stupně, s jehož závěry se žalovaný ztotožnil, řádně odůvodnil své úvahy, přičemž nepřekročil meze správního uvážení. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně neplyne, že by ze samotného naplnění skutkových podstat přestupků vyvozoval jakékoli důsledky pro výši sankce. Zákaz dvojího přičítání porušen nebyl. Správní orgán postupoval rovněž v souladu s ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle něhož za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaným ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že při stanovení druhu a výše sankce vycházel ze závažnosti přestupku, jak doslovně stanoví § 37 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, dále strukturovaně pokračuje, že při stanovení druhu a výše sankce přihlédl v daném případě k tomu, že oba přestupky byly spáchány z nedbalosti, že překročení maximální dovolené rychlosti bylo v daném případě nejméně o 36 km/h v obci, v místě, kde se nachází křižovatka, tedy v místě, kde lze vždy předpokládat hustý provoz vozidel, v blízkosti se nacházejí nájezdy na ulici Rudná a sjezdy z této velmi frekventované pozemní komunikace. Překročení rychlosti v obci nejméně o 36 km/h posoudil jako přitěžující okolnost, jako polehčující pak skutečnost, že jednání žalobce nemělo přímý následek. V neprospěch žalobce vzal v potaz i to, že se dopustil dvou přestupků. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyplývá, že v části odůvodnění, kde zvažuje veškeré okolnosti v souladu s § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky, sice zmiňuje objekt – zájem chráněný zákonem, tedy znak skutkové podstaty, který je třeba protiprávním jednáním porušit, aby došlo k jejímu naplnění, nezohledňuje ho ovšem jako okolnost přitěžující či polehčující. Naopak pouze uvádí, že nedošlo k následkům jeho

protiprávního chování na objektu, který je přestupkem chráněn, tj. že nedošlo k přímému následku. Nejedná se o porušení zásady zákazu dvojího přičítání.

17. Krajský soud uzavírá, že správní orgány se dostatečně v odůvodnění rozhodnutí vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce, rozhodnutí jsou přezkoumatelná. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
18. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením prokazatelně žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31.10.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně